

Η Γλυκιώτισσα ή Χρυσογλυκιώτισσα, της Στέλλας Σπύρου

Εξωκκλήσι παραθαλάσσιο, δυτικά της Κερύνειας. Σύμφωνα με διάφορες πηγές χρονολογείται τον 16ο αιώνα. Όπως μου αφηγήθηκε η γιαγιά μου Μαρία Φραγκέσκου Σταυρίδου, την έκτιζαν παράλληλα με το Κάστρο της Κερύνειας. Κάποιος κουβαλούσε κάθε μέρα μια πέτρα, όταν έφευγε από το Κάστρο, μέχρι που ολοκληρώθηκε το κτίσιμό της.

Κατά τη διάρκεια λοιμού ο Παπα-Χαράλαμπος Οικονόμου –πρόγονός μας– μετέφερε τους 100 επιζήσαντες του λοιμού Κερυνειώτες στο ξωκκλήσι αυτό, γι' αυτό ονομάστηκε Γλυκιώτισσα, αφού τους γλύτωσε από τον λοιμό. Όταν επέστρεψαν αργότερα στην πόλη τους ήσαν 100 και ένας οι Κερυνειώτες. Μια Κερυνειώτισσα είχε γεννήσει στο μεταξύ ένα αγόρι.

Οι πιστοί της επαρχίας όλης, συνέρρεαν από τις 7 Σεπτεμβρίου στον εσπερινό και στο πανηγύρι της, στις 8 Σεπτεμβρίου. Λειτουργία επίσης ετελείτο την Πέμπτη της Διακαινησίμου, τη λεγόμενη της Γαλιλαίας.

Το ευλογημένο τοπίο της είναι κλειστό τώρα όπως τους τόσους άλλους ιερούς χώρους. Έκλεισε σαν όστρακο τις εικόνες θησαυρούς, τα καντήλια, τα κεριά και την κατάνυξή της. Η διώρυγα της Μνήμης κουβαλεί ωστόσο παν έγχρωμο το πλήθος των προσκυνητών, στην καμαροσκέπαστη στοά και στον χωμάτινο αυλόγυρο με τους πανηγυριστές. Οι ψαλμοί θυμιατίζουν τον ουρανό και τη θάλασσα, που φέρνει Κερυνειώτες διά θαλάσσης με τις βάρκες και όλους όσοι καταφθάνουν διά ξηράς πεζοί ή με αυτοκίνητα.

Όταν παύουν οι ψαλμοί, θραύσματα φράσεων χαρούμενων απλώνονται, χρώματα οπωρικών, μουσική δημώδης από το βιολί του Γεωργίου Κιάμηλου, το Λαούτο του Ξενοφώντα Λιονταρή, το Ταμπούρλο του Χαβάτζια. Από τη μεριά του Καραβά ακούεται να ηχεί η Ποντιακή Λύρα του Σάββα Μαλακού.

Σε λίγο η οσμή του κλέφτικου, των λοκμάδων και του σιάμιση, ανακατώνεται με ποδοβολητά παιδιών και αναπόφευκτη σκόνη. Η βροχή αργεί ακόμη.

Στην Παναγία τη Γλυκιώτισσα τις ηλιόλουστες μέρες του χειμώνα γίνεται ο περίπατος των Γυμνασιακών μας χρόνων.

Οι λιακάδες της ζέσταιναν και ζεσταίνουν ακόμη τα χρόνια μας, μακριά της.